

Ruhaniyat hakikati

Ruhaniyat kelimesi lügatta madde âleminden başka bir âlemde, ruhlar âleminde yaşayan varlıklar, cinler ve melekler olarak ifade edilmektedir.

Risale-i Nur'da ise ruhaniyatın âlem-i melekutun¹ sakinleri olduklarına ve tabakat-ı âliyye² bulduklarına işaret edilmektedir.

Sözler Risalesi'ndeki "zemin gibi, semavatın da kendine münasib sekeneleri bulunsun. Lisan-ı şer'îde o ecnas-ı muhtelifeye, melaike ve ruhaniyat tesmiye edilir."³ cümlesi ile bizlere beyan edilen ruhaniyat hakikati Nur Külliyyatı'nın çeşitli kısımlarında da zikredilmektedir.

Bediüzzaman Hazretleri ruhaniyat ile ilgili olarak "kesafetli topraktan ve küduretli sudan mütemadiyen letafetli hayatı ve nuraniyetli zevil-idraki halkeden Hâlık'ın, elbette ruha ve hayata münasib şu nur denizinden ve hattâ zulmet bahrinden bir kısım zîşuur mahlûkları vardır. Hem çok kesretli olarak vardır. Melaike ve ruhaniyatın vücudlarına dair "Nokta" namında bir risalemde ve 29. Söz'de iki kerre iki dört eder derecesinde bir kat'iyetle isbat edilmiştir" ifadesi ile nuraniyetli idrak sahibi olan çeşitli mahlûkatın, varlıklarının kesin bir şekilde ispatlandığını beyan etmektedir.⁴ Ve hatta bütün dinlerin, bütün asırlarda ruhanîlerin varlıklarını; ittifakla kabul ettiklerini dile getirmektedir.⁵ Bununla beraber şu dünyanın zemin yüzünün, bahar ve yaz zamanında esma-i hüsnanın lâtif nakışlarıyla süslenmesi ile ruhaniyatın ve

melaikenin nazarlarını buraya celb ettiği ve arzın onlar için şirin bir mütalâagâh olduğu Nur Risalelerinde aktarılmaktadır.6

Ayrıca 16. Sözde geçen “nasıl cismaniyata cam ve su gibi şeyler âyine olur. Öyle de, ruhaniyata dahi hava ve esir ve âlem-i misalin bazı mevcudatı âyine hükmünde ve berk ve hayal sür’atinde bir vasıta-i seyr ü seyahat suretine geçerler ve o ruhanîler hayal sür’atıyla o meraya-yı nazifede, o menazil-i latifede gezerler. Bir anda binler yerlere girerler.”7 ifadesi ile ruhanîlerin lâtif menzillerde gezdiklerinden ve nuraniyet sırrıyla bir yerde iken pek çok yerde bulunabileceklerinden bahsedilmektedir.

Hem 29. Sözde kâinatın keyfiyatının; melaike ve ruhaniyatın varlıklarını gerektirdiği anlatılmaktadır. Zira kâinat had ve hesaba gelmeyen tezyinat, mehasin ve hikmetli nakışlarla tezyin edildiğinden; bu ikram ve ihsanı tefekkür edip istihsan ile hayret nazarlarını celb edecek mahlûkatın lâzım geldiği ifade edilir. Keza o san’atlı varlıkları tefekkür etmek ruhların gıdası ve kalblerin taamı hükmündedir. Hem o nihayetsiz tezyinatın (süslemeler) nihayetsiz bir tefekkür ve kulluk vazifesini icab ettirdiği, fakat insan ve cinler âleminin bu ibadetlerin milyondan ancak birisini yerine getirdiği nakledilmektedir. İşte bu nihayetsiz ve çeşitli olan ubudiyet vazifesiyle melaike ve ruhaniyat muvazzaftırlar. Böylece kâinat bir mescid-i kebir hükmünde olarak nuranî saflarla dolup şenlenmektedir. Zira kâinatın her bir cihetinde ve her bir dairesinde ruhaniyat ve melaiklerden birer taifeler bulunmakta ve ubudiyet vazifelerini yerine getirerek gıdalanmaktadır.8

Dipnotlar:

- 1- Mektubat, s. 454.
- 2- Sözler, s. 185.
- 3- Sözler s. 162.
- 4- Sözler, s. 466.
- 5- Sözler, s. 472.
- 6- Sözler, s. 185.
- 7- Sözler, s. 178-179.
- 8- Sözler, s. 466.

Şeyma TÜRKAN